

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Alterius latronis conuersio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

sed repente conuersus. Pulcherrimum autem datur affectanda conuersio-
nis exemplum. O Deus, quàm promptus es ad ignoscendum! quàm
tardi nos ad veniam à te flagitandam! & tamen ignoscis illi lin-
guæ veniam petenti, quæ, eodem penè momento, te sacrilegè la-
cerauit? Quis hanc bonitatem tantam potest comprehendere,
nisi qui te credit infinite bonum? Credens autem, quis desperet, si
in cruce latro saluatus est: antepaululum homicida, post paululum ac-
cusatus, conuictus, damnatus, suspensus & liberatus. Noli mirari, ubi
damnatus, sed ubi liberatus, ubi mutatus. Hæc pius Afer.

S. Augustin.
serm. 37. in
Ioan.

Eadem bonitas, in sexto exemplo atq; alio quodam la-
trone, ad accendendam, in maximis etiam peccatoribus, spem
eluxit. Moses Ethiops, conditione seruus, propter naturæ suæ impro-
bitatem, ex heri sui domo profugit: atq; ubi prædari didicisset, paulo
post prædonum cohortis Præfectus fuit. Et cum nefaria multa scelera
peregisset, & ad cædes patrandas audax factus esset, ex præfracta quadã
temeritate monasticam ingressus est vitam, philosophariq; prorsus in-
cepit, strenuè admodum ad virtutem grassans. Quod autem priore vite
instituto, & corporis valida constitutione, rursum ad voluptatem per
imaginationes incitatus alliceretur, varijs exercitijs carnem domare
summoperè contendit. Et quandoq; quidem solo pane, absq; obsonio vsus,
quandoq; autem, plurimo opere perfecto, ad quinquaginta, die quolibet,
preces fecit. Et sex continuis annis, noctes totas, per uigilio exegit,
stans atq; orans: ita ut neq; genua inclinaret, neq; prorsus oculis ad som-
num propendens conuinceret. Porro noctu Monachorum domicilia cir-
cumiens, clam uniuscuiusq; hydriam auferbat, eamq; aqua repletam
in locum suum reponebat. Idq; ingentis laboris fuit, propterea quod inde
locus, ubi aqua fluebat, alijs quidem decem, nonnullis autem viginti,
quibusdam etiam triginta stadijs abesset. Perlongo verò tempore pristi-
num suum retinuit robur, quamuis multum studij in hoc collocaret, ut id
debilitaret, & carnem diuturna arumna extenuaret. Dicunt autè ali-
quando prædones eum quatuor, qui officinam quietis suæ percurrebant,
cepisse, vinxisse, atq; in humeros, sublato in Ecclesiam deportasse, &
Patribus, quid de eis statuerent: permisisse: nefas esse dicentem, ut in-
posterum mali quidquam alicui ipse inferret. Neque unquam quemq;
fuisse ferunt, qui tantopere mutatus à vitijs ad virtutem summam, quam
pertigit, peruenerit. Incredibilis vero fuit demonibus terror. Et,
quod supra opinionem omnium est, presbyter etiam in Sceti factus est,
cum quidem quàm plurimos, eo tempore, quo latronum manum duxerat,
intere-

I X.

Nicephor.
Callist. l. 11.
hist. Eccles.
c. 36.

interemisset. Et quia talis erat, multos eosq, optimos post se reliquit sectatores.

X.

Hoc est, quod supra dicebam: nostra existimanda esse, omnia eiusmodi bona, quæ dum alijs à bono Deo exhibentur, nostra fiunt imitatione. Nam quantæ spei non est hoc argumentum? quis non obstupefeat, ad tantam metamorphosin? Latro tam immanis fit exemplum summæ charitatis? Qui antè, nocturnis in tenebris, aliorum bonis & vitæ insidiabatur, nunc per totas noctes peruigilat, vt alijs possit aquam præstare? Tot cædium reus, nunc se suumque corpus castigat? Is qui intemperantissimus vino se ingurgitabat, epulis lacertos ædificabat, nunc solo pane contentus est? æquè in virtutem fortis, ac in flagitia prius fuerat audax. Herifuga famulus antè; nunc redit ad Dominum vniuersi, & ei famulari incipit, quem in tot crudelitatibus, si quiuisset, ipsum occidisset? Sic Æthiops pellem mutat? sic prædo fit præda? sic homicidarum ductor, fit ductor Anachoretarum? & qui vias infestauit, nunc in seipsum grassatur? ex face nebulonum, nunc lux Monachorum? Prope ipse Abbas non credidit, ex tam infami prædone aliquid boni fieri potuisse. Timuit cum illo colloqui: trepidauit, illum ad fores, ne dum in interiora domus, admittere: nec supplici ac omnia promittenti credidisset. Reiecit, vt pestem, horruit vt latronem, nec sibi persuadere potuit, illas manus ad cælum sublata Numini gratas esse posse, quæ toties humano sanguine fuerunt cruentatæ. Itaque ille, quod precibus non potuit, minis impetrauit; non admittendus, nisi formidatus. Censuit nempe illud ad se pertinere: *Regnū calorū*

Matt. 11. 12. vim patitur, & violenti rapiunt illud; serius in peccando, seriatur quoque penitentiam egit. Qua in re multos eosq, optimos, post se, reliquit sectatores; qui quamuis grauibus cooperti flagitijs, quamuis fulmina meriti & Tartara, quamuis sexaginta, aut octoginta, annis Deum ad iracundiam prouocauerunt, tamen cogitatione pia tacti, post calumnias, post adultéria, post cædes, post sacrilegia, repentè dixerunt: Nunquid in eternum projiciet Deus, aut non apponet, vt complacitior sit adhuc? Aut in finem misericordiam suam abscindet, à generatione in generationem? Aut obliuiscetur misereri Deus? aut continebit, in ira sua, misericordias suas? Et dixi, Nunc capi: Hec mutatio dextera Excelsi; quæ neminem respuit, sed latronem de nemore, latronem de cruce, plus quàm latronem ex ipsis